

HALLO, MET UW BANK HIER...

Een vrijdagmiddag om 14 u:

ik word uit mijn verplichte oefening gehaald door dat zwart, plat rotding en hoor aan de andere kant zeggen: “Goede namiddag mijnheer, de vertegenwoordiger van uw bank hier met slecht en ook goed nieuws.”

Ondertussen ben ik al half wakker en weet nog alleen bank, slecht en goed gehoord te hebben.

Ik vraag of het de voedselbank, spermabank of rechtbank is maar het heerschap - denk ik toch - pikt direct in met te zeggen: “Haha, meneer is een grapjas maar wat ik u ga zeggen is minder grappig. Er is een grote som geld van uw rekening verdwenen... als we snel zijn kan dit nog gerecupereerd worden met uw hulp.”

Ik moet even nadenken want een grote som geld; wat is groot en heb ik dat wel? De beller zet er spoed achter en maant mij aan mijn computer op te starten en te doen wat hij zegt.

Ik zit plots tussen hamer en aambeeld en moet vlug beslissen of ik mee doe of...

Ik start op als ik aan de andere kant hoor zeggen tegen mijn beller: “Allee collega, goed weekend en sluit gij de bank af.” Nu ben ik zeker dat het mijn bank is en ik wil mijn geld terug. Mijn bankman begint met het doorgeven van bevelen: nummers, codes en ik moet hetzelfde doen en nu en dan zegt hij: “Ge zijt goed bezig, uw geld komt de goede richting uit.” Ik voel mij opgelucht en blij dat er toch nog mensen zijn die zorg dragen voor mijn geld, hoho.

Na een uur gebel en getik komt de verlossing met zijn melding dat het geld ‘binnen’ is. Wel moet ik nog mijn bankkaart - die nu toch vervallen is - afgeven aan een man die binnen het uur zal aanbellen en de kaart voor mijn ogen zal vernietigen om erger te voorkomen. Binnen de twee dagen komt hij een nieuwe kaart brengen samen met het bewijs van het gerecupereerde geld. “Ja man, wat een service”, dacht ik en bedankte mijn geldengelbewaarder uitvoerig.

Zijn antwoord was: “Geen probleem, laat u elders niet bedriegen, kom bij ons, haha.” En weg was hij.

Binnen de tien minuten stond de aangekondigde man aan de deur, nam mijn bankkaart aan en vroeg een schaar om deze te vernietigen want de zijne was bot van kaarten te knippen.

Ik ging een schaar halen en hij knipte mijn kaart in kleine stukjes en deponeerde deze in een zakje met nog honderden stukjes en zei met een zuiderse glimlach: “Voilà menner, veur in de vullebak, ik brenge de nieuwe karte.” Ik nam een groot glas chocomelk om bij te komen van al die emoties en belde een uur later naar een vinkenier met mijn verhaal.

Na drie zinnen riep hij: ”Kieken, groot kieken, bel naar card-stop want het waren bedriegers en ze zijn al uw geld aan het afhaken, het kan al te laat zijn.” Opnieuw ging ik - voor een tweede maal - in stress modus, belde naar mijn echte bank maar raakte daar zoals gewoonlijk niet binnen; ‘gesloten’ .

Card-stop zette alles ‘on hold’, de politie nam nota maar had al een hoop dossiers liggen van hetzelfde kaliber. En daar stond ik dan, het kieken zonder geld, mogelijks . De maandag kwam de ontnuchtering bij mijn echte bankman; 12.000 Euro weggesast in één uur tijd! Hij legde goed uit wat er juist was gebeurd. Maar te laat!

Het was een bedrieger aan de telefoon. Een specialist in het leggen van een vertrouwensband binnen de twee minuten. En de achtergrondgesprekken

maakten deel uit van de fraude. Eens hij u te pakken heeft, reageert ge op al zijn bevelen en ondertussen krijgt hij al uw bankcodes te pakken. Zijn overtuigingskracht neemt alles over.

De man aan de deur maakt gebruik van de wisseltruc en verwisseld uw kaart met een valse terwijl u de schaar haalt. Ondertussen is uw rekening al voor een deel geplunderd en de rest wordt gedaan met uw kaart en code! De bedrieger heeft niet gelogen toen hij zei: “Ge zijt goed bezig en het geld komt in de goede richting .“ Zijn richting, hoho.

Van bankverzekering was geen sprake want ongewild hebt u deelgenomen aan de diefstal. Voor de goede duidelijkheid is dit waargebeurde feit niet mij overkomen maar wel iemand uit de familie. Hij is niet alleen zijn spaarcenten kwijt maar heeft er ook een trauma aan over gehouden . Wees daarom voorzichtig met dergelijke oproepen of personen aan de deur. Banken werken zo niet. Eigenlijk geen enkele officiële instantie. Leg toe of doe toe en stort uw geld aan mij... neenee.

Die schurken weten hun slachtoffers goed uit te kiezen; allemaal mensen met geld, maar sociaal zwakker in de maatschappij door leeftijd of andere onderliggende zaken, maar ze weten het!

Bedriegen en bedrogen worden is van alle tijden. Maar de ernst van de zaken en de gevolgen voor de mensen zijn buiten proportie. De moderne tijden en vooruitgang heeft een grote grijze en zwarte zone geschapen. Aan ons om er met ons boerenverstand uit weg te blijven. Voor elkaar zorgen is al een grote stap.

Frank Geldhof is een zuinig man, nee, een gierigaard, of beter nog :een vrek! Hij is lid van de vinkenmaatschappij “Arm maar eerlijk” in café ‘De Volle Pint’. Een pint heeft hij daar nog nooit gekocht want bij de inschrijving is het binnen en buiten.

Op de prijsuitreiking zit hij te wachten in zijn oude Lada tot de eerste bloem van de koord aan het venster genomen wordt en het is opnieuw binnen en buiten, altijd winst! Iedereen weet het en maakt daar geen probleem van want een trouwe speler is het wel.

Op een vroege zondagmorgen komt er tijdens de inschrijving plots een oude bestelwagen naast hem staan. Een bodybuilder vol tattoos stapt uit en gaat richting het café. Frank kent hem niet, eigenlijk niemand. De vreemdeling speelt een mooi getal en geeft te kennen dat de vogel te koop is.

Frank zit op wacht in zijn Lada sport, gefocust op het venster met de zijden bloemen. Hij wordt uit zijn concentratie gehaald door een tweede kleerkast die de passagiersdeur van de camionet opentrekt en een kooi vanonder een doek neemt. Vervolgens opent hij de achterdeur en verwisseld de kooien en zet de prijsvogel vooraan onder het doek en verdwijnt. “Wa was da”, denkt Frank! Maar plots staat de eerste bodybuilder er terug met een... koper. Frank laat zich zakken en ziet in zijn spiegel de transactie. Samen stappen ze terug naar het café. Frank heeft geld gezien en alles opgeslagen in zijn

bovenkamer. Het laat hem niet los en de week daarop is het weer van hetzelfde; verwisseling van de kooien en marchanderen.

Na drie verkoopdagen is zijn nieuwsgierigheid niet te houden en hij spreekt de drie kopers aan en hoort hetzelfde verhaal: “Gekloot, geld kwijt en schrik om wat te zeggen want de dreigementen waren ook niet min bij reclameren.” Frank dacht vooral aan het verloren geld en zinde op wraak. Maar hoe?

Zondag vier: opnieuw hetzelfde filmke maar... van zodra Jerommeke en een mogelijk slachtoffer naar het lokaal trokken, verwisselde Frank de kooien nog voor de tweede man dit kon doen. En zoals gepland verwisselde hij die ook, hoho.

Finaal stond de goede vogel van 600 nu terug achteraan te wachten op zijn baas en een koper. De transactie volgde zoals gewoonlijk maar nu had de koper waar voor zijn geld!

Op zondag vijf was er geen camionet te zien want ze konden gaan vissen nu ze hun 600 kwijt waren. Frank deed zijn verhaal en ging die zondag op zijn hoofd terug naar huis zonder één frank te moeten betalen.

Want helden worden getrakteerd.

Een paar weken later werden de twee Michelinbandekes opgepakt op een zetting, want het nieuws was vlug rond.

Net als de bankfraude is dit geen fictief verhaal maar realiteit.

Dus wees op uw hoede, laat u elders niet bedriegen, kom bij mij, hoho!

Lucien van GENT